

ΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΔΡΟ ΜΛΑΝΑΔΕΣ.

Σέρα περβόλι δροσερό, ζέρα γλυκό περβόλι,
Πώχει μοσχίες γιὰ τὰ μαλλιά καὶ ρόδα γιὰ τὰ στήθη,
Συναπαντιώται μᾶλις αὐγὴ δυὸς τρυφεραῖς μαράδες
Νὰ μάσουν ἀφ' τὰ ρόδα του κι' ἀφ' τὰ μνηστικά του.—
•Καλή σου 'μέρα» λέρ' ή μιά, «καλή σου 'μέρα» ή ἀλλη—
Κ' η μιὰ κόβει τραντάρψιλλα, κ' η ἀλλη θερίζει κρέτρονε...
—Γιὰ δέξ γλυκό τραντάρψιλλο! ὡς ἀπόψε κι' ἀρ τὸ βάλης,
Πῶς θὰ σου πιάρη, Χρύσω μου, εἰς τὰ λευκά σου στήθη!
—"Αχ! θᾶσαι μάρα τοιως κ' ἐσύ, θὲ τράχης θυγατέρα; ..
—'Ω, ρα! κι' ἀπόψε τὰς φοράς του γάμου τὸ στεφάνι!
—Κ' ἔγω, καλότυχη, κ' ἔγω, ἔχω γλυκειά μιὰ κόρη
Καὶ θὰ τὴν στελλω σήμερο ἐπὶ τὴν ἐκκλησιὰ νυφοῦλα...
—Ἀλλὰ εὐ κλαῖς καθὼς μιλεῖς! οὐ' ἀκούω π' ἀραιτεράζεις!
—Πῶς νὰ μὴν κλαίως ποὺ σήμερο μισεῖνε καὶ μ' ἀφίνει...
—Σ τὰ ξέρα κι' ἀρ πορεύεται, ξέρο γαμπρὸ κι' ἀρ παῖρη;
Μήπως δὲν θὰ τὴν ματαϊδῆς, μὴ δὲν θὲ τράλθη πάλι;
—Πῶς θέλεις νὰ τὴν ματαϊδῶ, πῶς θέλεις τράλθη πάλι,
Ποῦ πάει μὲν ξυλορέββατο, κ' ἔχει γαμπρὸ τὸ Χάρο; ...

Α. ΜΑΡΤΖΟΚΗΣ.

ΚΑΙ ΕΚΑΑΙΟΝ...

Τῇ δεσποινίδι Ε...

Γιὰ πές μου, κόρη τοῦ ὠμορφιᾶς καὶ τοῦ ζωῆς μου ἀστέρι,
Θὲ νὰ μοῦ γράφη, ἔκει ποὺ πᾶς, τὸ σπλαχνικό σου χέρι;
Γιὰ πές μου τοῦ γλυκειαῖς έραδυαῖς θὲ νὰ θυμᾶσαι, φῶς μου,
ποὺ λές γὲν μᾶς κ' εἶχαν πλασθῆ ἢ ὠμορφιᾶ; τοῦ κόσμου;
Γιὰ πές μου, ἀγγελοκάμωτο τοῦ κόσμου μᾶς λουλοῦδι,
Θὲ νὰ θυμᾶσαι, ἔκει ποὺ πᾶς, τὸ πρῶτό μου τραγοῦδι; ...*

Γιὰ πές μου εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τοῦ χωρισμοῦ σου,
Πῶς θὲ νὰ σέρσω, δ δύστυχος! τὴν φλόγα τοῦ φιλιοῦ σου;
Γιὰ πές μου πῶς θὰ ξαναιδῶ τὴν νύχτα τὸ φεγγάρι,
ποὺ λές κ' ἐζήλευε κι' αὐτὸ τὴ θεϊκή σου χάρι;
Γιὰ πές μου τ' ἀστρα πῶς μπορῶ νὰ ιδῶ τὴ χωρισμά σου;
ποὺ ξανατίνα τὰ ἔσθενε ἢ ἀγγελικὴ ὠμορφιά σου;

Γιὰ πές μου πρὸ τοῦ χωρισμοῦ, ὡιμέ! ἡ ὥρα σώση,
Τ' ἀνθια ἔκειά... τ' ἀθῶδε σου χεράκι; Ή οὐ μοῦ δώσῃ; ;